

หลังจากฟังคลิปตอบคำถามของอาจารย์จาง จ้าวฮั่น ซึ่งถามตอบข้อข้องใจเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยหนัก แล้ว (ศึกษาได้ที่ <https://www.youtube.com/watch?v=6Z6uJ4cBjY> แปลไทยโดยเหล่าซือภูกิจ อธิธนศิริ ) เกิดข้อคิด บทเรียนว่าหากเกิด ความเจ็บป่วยกับร่างกายแล้ว เราควรจะทำอย่างไร ข้อคิดที่ได้จึงรู้สึกอยากบอกเล่าเพื่อแบ่งปันให้กับผู้สนใจใช้ศาสตร์นี้ด้วย

1. หมั่นฝึกฝนตนเองเพื่อให้เชี่ยวชาญในการกหนดอย่างแม่นยำ มิฉะนั้นจะแก้ไขอาการไม่สำเร็จและกลับมาเป็นอีก จนท้อ ใจกับการใช้ศาสตร์นี้
2. เตรียมความพร้อมเพื่อรับมือตนเองเมื่อป่วย ดีกว่าพึ่งศูนย์ หรือจิตอาสา เพราะบทเรียนที่ท่านพบท่านได้เตือนพวกเรา ว่า ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ชีวิตอยู่ในกำมือตนเอง ควรฝึกตนเองและคนที่ใกล้ชิดกับเราให้เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ หากไม่ เข้าใจให้ดูวิดีโอ จะช่วยเราได้ดีกว่าไปพึ่งศูนย์ หรือจิตอาสา
3. แต่ทั้งสองข้อข้างต้น ผู้เรียนรู้ต้องทำตามแนวทางของหยวนสื่อเตียนอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะมีทัศนคติที่ชัดเจน เชื่อมั่น อดทน มีจิตใจเป็นกุศล มีความรักในสิ่งที่ทำ และมากไปกว่านั้นคือต้องรู้จักยืดหยุ่น และประเมินอาการให้ได้
4. หากไม่สามารถทำ 3 ข้อข้างต้นแล้ว การใช้หยวนสื่อเตียนก็ไม่ประสบผล และหันไปใช้แพทย์ตะวันตก และสุดท้ายก็ไม่ รอด

ท่านได้ใช้กรณีคนไข้สองรายเปรียบเทียบกัน คนหนึ่งวิกฤตแล้ว เสียเลือดอย่างมาก จนใบหน้าซีด มีเนื้อร้ายงอกออกมา เจ็บปวดทั่วร่างกายตั้งแต่หัวจรดเท้า บางครั้งท้องไส้ไม่ดี ปวดขาด้วย ร่างกายอ่อนแรง นอนไม่หลับ เจ็บปวดจนพลิกตัวไปมานอน หลับไม่ได้ ศีรษะขยับเมื่อใดก็เวียนหัวทันที คนในครอบครัวอยู่กับเธอก็ช่วยอะไรไม่ได้ เป็นอาการที่เข้าขั้นผู้ป่วยหนักกำลังจะ ตาย แต่เธอมั่นใจในหยวนสื่อเตียนไม่ใช้การรักษาแบบตะวันตก เราจะทำอย่างไร ท่านไปทำให้ที่บ้าน แต่ละครั้งกว่าสองชั่วโมง และต้องพลิกแพลงท่ากอดจุดให้เหมาะสมเพราะเธออ่อนหงายได้อย่างเดียว แม้ท่านจะมีเทคนิคการกหนดดี แต่การใส่ใจด้วยความรัก ความอดทน ประเมินผู้ป่วยและการรู้วิธีแก้ไขอาการให้จึงจะประสบผล และผู้ป่วยรายนี้ก็รอด!!!!

ในขณะที่คนไข้อีกรายหนึ่ง ที่เกิดบนจีนแผ่นดินใหญ่ อาการเบากว่ารายแรก มีอาการปวดท้อง อาเจียนเป็นเลือด แต่แม้ อาการเบาว่า และกำลังกายยังดี แต่จิตอาสาท้อไม่นานพอ และใส่ใจกับการดูแลไม่เพียงพอ เช่น ท่านแนะนำว่ากินอาหารก่อน คำหนึ่ง ต้องเว้นระยะห่างหนึ่งชั่วโมง จึงจะให้กิน แต่จิตอาสาให้เขากินอาหารตลอด จนมีเลือดออกมามาก นี่แสดงว่าทัศนคติไม่ ชัดเจน และสุดท้ายเปลี่ยนไปใช้แพทย์ตะวันตก และก็เสียชีวิต !!!!??

ทั้งสองรายนี้ ชี้ชัดว่านอกจาก ความอดทน ความรัก แล้ว ต้องมีความชัดเจนในแนวคิด และแน่นอนเทคนิคการกหนด ต้องเชี่ยวชาญ และต้องประเมินผู้ป่วยให้เป็นเพราะหากแรงไปก็เผาผลาญพลังร้อน รวมถึงต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยจิตใจบริสุทธิ์ ท่านจึงบอกกับตนเองว่า จะไม่แนะนำผู้ป่วยหนักไปศูนย์ใด ๆ เพราะไม่มั่นใจว่าจิตอาสาจะทำแบบเดียวกับท่านหรือไม่ รวมทั้งเตือนผู้คนว่า อย่าคาดหวังกับศูนย์มากเกินไป และพึงตระหนักว่าสุขภาพขึ้นกับตัวคุณเอง ชีวิตยังต้องทำให้แน่นในมือของตัวเอง ให้หมั่นศึกษา และดูแลเทคนิคการกหนด ดัดขัดจุดใดก็เปิดวิดีโอทบทวน เพราะหากเกิดกับคนใน ครอบครัวแล้ว เราจะสามารถจัดการได้เอง

สุวิดา ธรรมมณีวงศ์

20 มิถุนายน 2565

